Den Andra:

Tågsång för Jönköpings Regemente.

Framåt, gå på! ꝛc.

Den Tredje:

Krigssång.

Kamrater, framåt! Trumman ljuder; ꝛc.

Den Fjerde:

Swensk Krigsmarsch.

Till wapen upp! Guds egen stämma, ꝛc.

Göteborg,
Norbergska Boktryckeriet, 1848.

GS1847

Fyra stycken nya

Krigs-Sånger,

Den Första:

Skandinavisk Soldatwisa.

Då jag från hemmet drog, ꝛc.

Den Andra:

Tågsång för Jönköpings Regemente.

Framåt, gå på! ꝛc.

Den Tredje:

Krigssång.

Kamrater, framåt! Trumman ljuder; ꝛc.

Den Fjerde:

Swensk Krigsmarsch.

Till wapen upp! Guds egen stämma, ꝛc.

Den Femte:

Tågelåtna.

Kamrater, framåt! Trumman ljuder;
Till kamp och strid den fiant off bjuder.
Gitt fram, bröder! — modmod är mäte gnäb
Göt åra, Kung och fäderland!

Att gifwa wåra danska bröder,
Wi finna nu mäte manlig mot fötter;
Ned dem mä finnt förena off —
En gäller att fem Swenskar fläg!

Kung Karl, den unge, tapprre gjelte,
Red en mot tio fjänder hälte;

Ej ännu det lugnt i min Kommys hjärt fötter;
Ej jag har fänt och att fäg fom finnt fotfat.
Hurra, hurra, hurra!

Den Sjätte:

Kriga-Sång.

Ej kraftlös hans
Mot wapnens glans
Och hör musikens ljud.

Framåt, gå på!
I gofsar blå,
Till strid för Tannebrogen.

Nyte mot ge fjr
Gienbem fjr
Och fegren mot off ler.

Wen blir hjn grmar
Och lift hjn hjn;
Hjn, hurra! hurra! hurra!

Den Sjätte:

Tågelåtna.

Kamrater, framåt! Trumman ljuder;
Till kamp och strid den fiant off bjuder.
Gitt fram, bröder! — modmod är mäte hjnb
Göt åra, Kung och fäderland!

Att gifwa wåra danska bröder,
Wi finna nu mäte manlig mot fötter;
Ned dem mä finnt förena off —
En gäller att fem Swenskar fläg!

Kung Karl, den unge, tapprre gjelte,
Red en mot tio fjänder hälte;

En niding den, som segsint bryter
sin swenska tro, och fast ej står!
Se der — se upp: i högblå fjerran
bland Karlawagnens gylne bloß
"Kong Karl" med glädje helsar oß . . .
Hurra, hurra! Med oß är Herran!
Wi segra eller dö —
wår död är lif ändå:
med rofor skall den swenska mö
till wåra grafwar gå.

och mången broders spillda blod
om hämd anropar oß ur jorden.
Wi segra eller dö —
Wår död är lif ändå:
med rosor skall den swenska mö
till wåra grafwar gå.

Se . . . denna slagtnings-lystna skara
till nya offer redo står:
den skall ej svenabarnet spara,
den ej förstår en moders tår.
Framåt — barbaren må ej kyßa
kring gamla Manhems fria strand,
och aldrig i wårt fosterland
skall han få wåra tårner kyßa!
Wi segra eller dö —
wår död är lif ändå:
med rosor skall den swenska mö
till wåra grafwar gå.

Den man ej blekna kan af håpnad,
som fäder haft i Narwas slag:
hwar arm, i egen styrka wåpnad,
till seger skrifwer sjelf sig lag.
Ännu oß höga minnen mana
att ej ge tappt en enda tum:
ej köpta själar finna rum
kring Sweriges frihets-wigda fana.
Wi segra eller dö —
wår död är lif ändå:
med rosor skall den swenska mö
till wåra grafwar gå.

Framåt — hör, Götha lejon ryter,
trumpeten smattrar, trumman går.
Så åm, — om Oscar fär oß an, —
Wi finna hvar för sig man!

Ja, finska gossar, lät oß finna,
att för vårt hara Sweriges ära
Wi tappt blod i kampens fria
Ej tvaktie vi blanb tåda motten:
till dragb för frih med manmodet;

Wi komma vi med kyse äre,
Hvar finka då af glädje gråter, —
Ty färet är den tappres lön;
Då gifs vid nägon mera fön?!

Skandinavisk Soldatwisa.

Då jag från hemmet drog
Då jag från hemmet drog,
Min flicka sorgligt log,
Ja, min flicka sorgligt log;
Men hon ej följa fick,
Ty jag åt kriget gick.
Wäl kommer jag tillbaka och då klarnar hennes blick.
Ack! manade ej åtan mig, så blef jag gerna qwar —
Och Danska bröder strida och blöda alla dar,
För dem jag ock will slåß som tapper svensk soldat.
Hurra, hurra, hurra!

En fana Danmark har
En fana Danmark har;
Hon uti fordna dar,
Ja, hon uti fordna dar
Från himlen fallit ner,
Som man af sagan ser.
Den fanan heter Dannebrog och är ett skönt banér,
Som seger ofta afwit åt Danmarks tappra här.
Ej Tysken den får håna, hwar Dansk det heligt swär,
Jag ock för den will slåß, fast jag är svensk soldat.
Hurra, hurra, hurra!

Hurra, hurra, hurra!
Det är ära, Kung och land
Det ära, Kung och land
Wi lägga finkro i hand,
Ja, ni lägga finkro i hand,
Ok flät ej Dana mot
Det lega tåga bot;
Ränskl, J finska gossar då, så finnes bertle
Wiken komma jag ej äre till gammal fäd ock mer,
bor. — —

Ewerlif Skrägmartyk.

Det Gjerte:

Ok är mäst lort, i fritten fana,
En fäkan tåb ni dåga aba; —
Wred mob i bestiftt, finkrb i hand,
Wi finna glabt för Kung ock land!

Farmäl då hemmets tåga balar,
Det mäningen mä nu om oß talar,
Ok tänker med en finkrtans tåe
Ok mänmen, som mot tbben gåe. —

Wiken komma vi med kyse äre,
Hvar finka då af glädje gråter, —
Ty färet är den tappres lön;
Ok gifs vid nägon mera fön?!

Gå åm, — om Oscar fär oß an, —
Wi finna hvar för sig man!

Ja, finska gossar, lät oß finna,
Att för vårt hara Sweriges ära
Wi tappt blod i kampens fria strand,
Ej tvaktie vi blanb tåda motten:
Ok vill dragb för frih med manmodet.

Wi komma vi med kyse äre,
Hvar finka då af glädje gråter, —
Ty färet är den tappres lön;
Ok gifs vid nägon mera fön?!

Gå åm, — om Oscar fär oß an, —
Wi finna hvar för sig man!

Ja, finska gossar, lät oß finna,
Att för vårt hara Sweriges ära
Wi tappt blod i kampens fria strand,
Ej tvaktie vi blanb tåda motten:
Ok vill dragb för frih med manmodet;

Wi komma vi med kyse äre,
Hvar finka då af glädje gråter, —
Ty färet är den tappres lön;
Ok gifs vid nägon mera fön?!

Skandinavisk Soldatwisa.

Då jag från hemmet drog
Då jag från hemmet drog,
Min flicka sorgligt log,
Ja, min flicka sorgligt log;
Men hon ej följa fick,
Ty jag åt kriget gick.
Wäl kommer jag tillbaka och då klarnar hennes blick.
Ack! manade ej åtan mig, så blef jag gerna qwar —
Och Danska bröder strida och blöda alla dar,
För dem jag ock will slåß som tapper svensk soldat.
Hurra, hurra, hurra!

En fana Danmark har
En fana Danmark har;
Hon uti fordna dar,
Ja, hon uti fordna dar
Från himlen fallit ner,
Som man af sagan ser.
Den fanan heter Dannebrog och är ett skönt banér,
Som seger ofta afwit åt Danmarks tappra här.
Ej Tysken den får håna, hwar Dansk det heligt swär,
Jag ock för den will slåß, fast jag är svensk soldat.
Hurra, hurra, hurra!

Hurra, hurra, hurra!
Det är ära, Kung och land
Det ära, Kung och land
Wi lägga finkro i hand,
Ja, ni lägga finkro i hand,
Ok flät ej Dana mot
Det lega tåga bot;
Ränskl, J finska gossar då, så finnes bertle
Wiken komma jag ej äre till gammal fäd ock mer,
bor. — —